

EDICE KATECHEZE A FORMACE

Christopher West

DOBRÁ ZPRÁVA O SEXU A MANŽELSTVÍ

**Odvážné odpovědi
na nesmělé otázky**

KATALOGIZACE V KNIZE – NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

West, Christopher

Dobrá zpráva o sexu a manželství: odvážné odpovědi na nesmělé otázky / Christopher West ; [z anglického originálu ... přeložil Karel D. Skočovský]. – 1. vyd. – Praha : Paulínky, 2010. – 263 s. – (Katecheze a formace)

Název originálu: God news about sex & marriage

ISBN 978-80-86949-86-4 (brož.)

613.88 * 176 * 177.6 * 27 * 27-452 * 272-1/-9 * 27-47

- sexualita – křesťanské pojetí
- sexuální morálka – křesťanské pojetí
- partnerské vztahy – křesťanské pojetí
- křesťanské manželství
- učení katolické církve
- katecheze
- příručky

27-4 - Praktická teologie. Morální teologie [5]

© St. Anthony Messenger Press, Cincinnati, Ohio, 2007

© Nakladatelství PAULÍNKY, 2010

Petrská 9, 110 00 PRAHA 1

Tel.: 222 311 206

E-mail: paulinky@paulinky.cz

www.paulinky.cz

ISBN 978-80-86949-86-4

*Mé milované nevěstě Wendy
Bez její lásky k mému mužství bych nebyl tím, kým jsem,
ani bych nenapsal tuto knihu*

spoléhání se na individuální svědomí a demokratické vedení církve.“¹³³

Takže: je to katolická církev, která je mimo kontakt s potřebami skutečných lidí, nebo dominantní antikoncepční kultura? Skuteční lidé potřebují znát pravdu. Skuteční lidé potřebují poznat dobrou zprávu o našem stvoření k Božímu obrazu a našem povolání milovat tak, jak miluje Kristus. Tuto dobrou zprávu světu hlásá katolická církev. Je na nás, jestli ji přijmeme, či nikoli.

15. Přehlížíte pozitiva, jež antikoncepce přinesla. Dala ženám svobodu, rovnoprávnost s muži a manželům umožnila větší radost ze sexu, protože je zbavila strachu z nechtěného těhotenství. Copak je na tom něco špatného?

Co pro ženy znamená „získat svobodu“? Co opravdu *je* rovnost mezi muži a ženami? Co *je* pravé potěšení ze sexu? Zastavme se u každé z těchto oblastí a podívejme se, co v ní přinesla antikoncepce.

Svoboda žen. Celé dějiny ukazují, co předpovídala kniha Genesis: muži budou vládnout ženám (srov. Gn 3,16). Ženy *mají* usilovat o to, aby se z takové nadvlády vymanily. Ale pokud skutečným problémem, který stojí za mužskou nadvládou, je neochota mužů vnímat ženu jako osobu, pak je antikoncepce spolehlivou cestou, jak v tom muže utvrdit. Když odstraníte strach z těhotenství, jen se tím posílí tendence mužů zacházet se ženami ne jako s osobami, které je třeba milovat, nýbrž jako s věcmi, které je možné využít k vlastnímu potěšení a pak se jich zbavit.

První vůdčí postavy feminismu devatenáctého století si toho byly vědomy. Ženy jako Elizabeth Stantonová, Victoria Woodhullová a doktorka Elizabeth Blackwellová se všechny vyjadřovaly proti antikoncepci. Viděly v ní riziko ještě hlubšího ponížení žen,

133 A. C. CARLSON: „The Ironic Protestant Reversal: How the Original Family Movement Swallowed the Pill“; *Family Policy*, 12, 1999, s. 20.

protože by mužům dávala do rukou prostředek, jak následovat své touhy bez následků.¹³⁴ Feministky 20. století moudrost svých předchůdkyň ke škodě všech odmítly, a dokonce došly k přesvědčení, že antikoncepce hraje v procesu osvobození žen klíčovou roli.¹³⁵

Až bolestné důsledky sexuální revoluce zbavily některé feministky iluzí. Například Germaine Greerová, která v minulosti pobízela své následovnice, aby si užívaly „svobody“, kterou přináší antikoncepce, si nyní stěžuje, že „antikoncepční technologie, místo aby ženám přinesla svobodu, z nich udělala *gejši* [japonský výraz pro luxusní společnici a prostitutku], které riskují vlastní zdraví a plodnost, aby byly snadno k dispozici pro nesmyslný sex.“¹³⁶

Podobný pohled jako první feministky měl i papež Pavel VI., který v encyklice *Humanae vitae*¹³⁷ předpověděl, že antikoncepce povede ke snížení úcty vůči ženám. Gándhí se domníval totéž. Historie ukázala, že ti všichni měli pravdu.

Rovnost mužů a žen. Rovnost obou pohlaví se zakládá na tom, že nás Bůh stvořil ke svému obrazu jako muže a ženy. Rovnost důstojnosti neznamena *stejnost*. Vždyť právě v kráse pohlavních *rozdílů* objevujeme naše vzájemně se doplňující, ale stejně hodnotné bytí osobou.

Antikoncepce je ve skutečnosti proti ženské rovnosti. Činí z žen někoho, kým je Bůh mít nechtěl – tj. osoby, které mohou mít sex bez otěhotnění – aby mohly být „rovny“ mužům (čti: „stejně“ jako muži).

134 Mnoho zajímavých informací o tom, co si první feministky myslely o antikoncepci, najdete v článku LINDY GORDONOVÉ: „Voluntary Motherhood: The Beginning of Feminist Birth Control Ideas in the United States“; *Feminist Studies* 1, zima/jaro 1973, s. 5–22.

135 Posun ve feministickém chápání antikoncepce nastal hlavně kvůli vlivu Margaret Sangerové a organizace Planned Parenthood (Plánované rodičovství), kterou založila. Šokující pohled na vliv této organizace na moderní pojetí lidského života a morálky představuje kniha ROBERTA G. MARSHALLA a CHARLESE A. DONOVANA: *Blessed Are the Barren: The Social Policy of Planned Parenthood* (San Francisco, Ignatius 1991).

136 Citováno z příspěvku DONALDA DEMARCA: „Contraception and Trivialization of Sex“; získáno z www.cuf.org/july99a.htm, 6.

137 *HV*, 17.

Zamysleme se nad tím. Pokud se žena musí změnit, aby mohla vyhlásit „rovnost“, potom je tato rovnost jen klam stvořený technologií, a nikoli Bohem. Muži budou jednat se ženami jako se sobě rovnými v důstojnosti teprve tehdy, až si začnou vážit jedinečné obdarovanosti ženy, jak ji stvořil Bůh. Antikoncepce se snaží tuto jedinečnost odstranit.

Potěšení ze sexu. Pravá radost ze sexu je milovat, jako miluje Bůh, ve svobodném, úplném a věrném vydání sebe sama, které dává život. Z tohoto pohledu páry, které používají antikoncepci, neprožívají *skutečnou* radost ze sexu. Možná zakoušejí rozkoš z výměny orgasmů, ale ne pravou radost ze sexu.

Technicky řečeno manželé, kteří používají antikoncepci, spolu ani nemají skutečný sex. Nechtějí mít sex. Bojí se toho, jaký *skutečně* je. Mají strach z požadavků lásky. Kdyby ho neměli, antikoncepci by nepoužívali.

Antikoncepce nezbavuje lidi jejich strachu. Jen ukazuje, jak moc se vlastně bojí. Pouze pravá láska přemáhá strach (srov. 1 Jan 4,18). Pouze pravá láska může přinést opravdovou radost. Pokud všechno, co chcete, je rozkoš orgasmu, pak je bezpečnější masturbovat.

Přinesla antikoncepce něco pozitivního? Ano. Ale obhajovat tím antikoncepci je podobné jako snažit se ospravedlnit nacistický holocaust tím, že snížil nezaměstnanost. Snížit nezaměstnanost můžete totiž i morálně správným způsobem.

Podobně všech pozitiv, která přinesla antikoncepce, můžeme dosáhnout jinak, morálně přijatelnými cestami. Nikdy nesmíme konat zlo, aby z něj vzešlo dobro (srov. Řím 3,8).

16. Jak to, že si církev neuvědomuje, že si protirečí, když je současně proti antikoncepci i proti potratům? Dokud budou existovat nechtěná těhotenství, budou existovat i potraty.

Papež Jan Pavel II. se této otázce věnoval v encyklice *Evangelium vitae*: „Je tu ovšem ještě *antikoncepce*, která je doporučována

jako neúčinnější prostředek proti potratu, bezpečný a dostupný všem. Katolická církev je potom obviňována, že prakticky podporuje potrat, když stále trvá na svém, že podstata antikoncepce je nezákonná. Při bližším pohledu se ukáže, že je tato námitka sama o sobě mylná. Může se jistě stát, že se někteří uchylují k prostředkům antikoncepce, aby se vyhnuli zlu potratu. [Avšak] chybné představy o tom, co je dobro, které tkví právě v »antikoncepčním myšlení«, [...] ještě zvětšují pokušení potratu.¹³⁸

Manželé používající antikoncepci jsou vůlí vnitřně nastaveni proti početí dítěte. Pokud antikoncepce selže (což se někdy stává), najednou musí čelit situaci, kdy čekají dítě, na kterém se nedohodli, na které nejsou připraveni, *které nechtějí*.

Co udělají pak? Stačí pouze zběžný pohled na statistiky, abychom se dozvěděli, že v každé zemi, která přijala antikoncepci, počet potratů neklesá, ale roste.¹³⁹ Nejvyšší soud Spojených států sám tuto spojitost mezi antikoncepcí a potraty přiznává: „V některých důležitých aspektech má potrat stejný charakter jako rozhodnutí používat antikoncepci... Po dvě desetiletí ekonomického a sociálního rozvoje lidé uspořádávali své intimní vztahy a formovali obraz sebe sama a své místo ve společnosti s ohledem na dostupnost potratu v případě, kdyby antikoncepce selhala.“¹⁴⁰

Antikoncepce tedy vytváří iluzi, že můžeme zrušit vnitřní propojení mezi sexem a dětmi. Pak slyšíme některé lidi říkat tak absurdní věci jako: „Moje otěhotnění – to byla nehoda.“

138 *Evangelium vitae* (dále EV), 13; upraveno.

139 To je poněkud nepřesné. V první fázi skutečně počet potratů roste společně s rozšířením antikoncepce: lidé často spoléhají na potrat jako na metodu „kontroly porodnosti“. S častějším užíváním spolehlivých druhů antikoncepce počet umělých potratů klesá a ustálí se pak na určité hladině. Antikoncepce ale nikdy potraty neodstraní – vždycky totiž může selhat ona nebo její uživatel. Navíc řada moderních druhů antikoncepce (hormonální, nitroděložní tělísko) může někdy způsobovat smrt embrya před zahnízděním. Reálný počet potratů je tedy výrazně vyšší než uvádějí statistiky – pozn. překl.

140 Soudní spor Planned Parenthood versus Casey, 1993.

Jak ráda zdůrazňuje Janet Smithová, pokud jste měli sex a otěhotněli jste, neznamená to, že je něco *špatně*, ale že všechno je *v pořádku*. Dokonce i lékaři se svých pacientek, kterým předepsali antikoncepci, ptají: „Jak se to mohlo stát?“ Jestli i lékařská komunita zapomněla, jak přicházejí děti na svět, pak jsme ve velkém problému.¹⁴¹

„Nechtěné děti“ jsou důsledkem toho, když lidé mají sex bez otevřenosti vůči dětem. Těhotenství začíná být vnímáno jako nemoc – antikoncepce je pak její prevence a potrat léčba. Pokoušet se řešit problém umělých potratů antikoncepcí je jako hasit požár benzinem. Předejít „nechtěným dětem“ a jejich zabíjení lze pouze obnovou plné pravdy o dobrotě, kráse a požadavcích sexuální lásky.

Existuje ještě jiné spojení mezi antikoncepcí a potraty, které nelze opomenout. Mnoho lidí neví, že nitroděložní tělísko, antikoncepční pilulka a jiné druhy hormonální antikoncepce jako Depo-Provera® a Norplant® mohou v některých případech fungovat ne jako zábrana početí, ale jako prostředek vedoucí k potratu právě počaté lidské bytosti.

Možná znáte někoho, kdo otěhotněl při používání antikoncepční pilulky. Pilulka tedy evidentně vždycky ovulaci nezabránila. Hormonální antikoncepce má dva „záchranné“ mechanismy, kdyby náhodou k ovulaci došlo: 1) mění konzistenci hlenu děložního čípku, a tak zabraňuje spermii, aby se dostaly k vajíčku; 2) mění děložní výstelku tak, že se právě počaté dítě v ní nemůže zahnízdit a umírá.¹⁴² Podobně nitroděložní

141 JANET SMITH: *Contraception: Why not?*

142 V nedávném (2008) prohlášení *Americké společnosti pro reprodukční medicínu* se píše: „Mezi mechanismy působení [hormonální antikoncepce] patří potlačení ovulace, změny v hle- nu děložního čípku a/nebo změna endometria [děložní výstelky], a tedy zábrana implantace [tj. zahnízdění embrya]“ („Practice Committee of the American Society for Reproductive Medicine, Hormonal Contraception: Recent Advances and Controversies“, *Fertility and Sterility*, 90, S103–S113, zde citována s. 103). Odkaz na další literaturu najdete na konci knihy – pozn. překl.

tělísko v některých případech může způsobit smrt embrya před zahnízděním.¹⁴³

Samozřejmě, že o tom se svými pacientkami hovoří jen málo lékařů. Dokonce došlo k tomu, že za počátek těhotenství je v oficiální lékařské terminologii považováno zahnízdění, nikoli oplodnění, aby se tak zamaskoval potratový efekt „antikoncepce“.¹⁴⁴

17. Co když někdo bere antikoncepční pilulku ze zdravotních důvodů? I tehdy je to špatné?

Nejprve chci uvést morální princip, který se této situace týká, potom se zmíním o pilulce samotné. Papež Pavel VI. v encyklice *Humanae vitae* píše: „Církev však nezakazuje používání terapeutických prostředků nezbytných k léčení tělesných onemocnění, i kdyby z toho plynula třeba i předvídaná zábrana početí, není-li ovšem tato zábrana z jakéhokoli důvodu přímo chtěná.“¹⁴⁵

Představte si například ženu, která musela podstoupit operativní vynětí dělohy (*hysterektomií*) napadené rakovinou. Všechny následné pohlavní styky u ní samozřejmě nepovedou k početí, ale úmyslem operace nebylo ženu sterilizovat (učinit neplodnou), nýbrž odstranit rakovinu. (Poznámka: Lékařské důvody k tomu, aby žena už nikdy neotěhotněla, *neospravedlňují* sterilizaci.) Skutečnost, že žena je teď neplodná, je neblahým, ale nezamýšleným následkem nevyhnutelného lékařského zákroku.

143 Pro přehled výzkumů viz J. B. STANFORD, R. T. MIKOLAJCZYK: „Mechanisms of Action of Intrauterine Devices: Update and Estimation of Postfertilization Effects“; *American Journal of Obstetrics and Gynecology*, 187, 2002, 1699–1708 – pozn. překl.

144 Když potrat (abortus) definujeme jako ukončení *těhotenství* a současně budeme tvrdit, že těhotenství začíná až *zahnízděním* (implantací), pak můžeme tvrdit, že pilulka a nitroděložní tělísko *nemá* potratový (abortivní) účinek. Vždyť přece nič záměrem už *před* zahnízděním! Přesně to je důvod, proč lékařská komunita často odmítá hovořit o *abortivním* účinku určité „antikoncepce“. Z etického hlediska nás však nezajímá těhotenství jako stav *matky*, ale spíše rozvíjející se zárodek, jehož život začíná při *početí* – pozn. překl.

145 *HV*, 15.

Podobně by i braní pilulky ze zdravotních důvodů bylo morálně přípustné, pilulka má ale potenciálně abortivní účinek. Pokud tedy v případě vdané ženy neexistuje žádná jiná léčba kromě pilulky, musí se manželé *úplně* vzdát sexu¹⁴⁶, aby zabránili riziku, že dojde k potratu dítěte. Existuje ovšem mnoho alternativ místo pilulky. Obráťte se na svého lékaře.¹⁴⁷

18. Ani přirozené plánování rodičovství (PPR) není 100% spolehlivé. I kdyby všichni lidé používali PPR, jak církev učí, pořád by tu existovalo pokušení jít na potrat.

To by hrozilo pouze v případě, kdyby ti, kteří používají PPR, měli v srdci nesprávný postoj k dětem. Vraťme se ještě jednou k obrazu pozvánky na svatbu (srov. výše otázky 9 a 12). Jak byste se cítili, kdybyste někomu poslali „ne-pozvánku“, ale on by měl tu drzost na svatbu přijít? Byli byste našťvaní, že? Nejspíš byste mu řekli, aby odešel. To je přesně důvod, proč antikoncepční mentalita vede k potratům.

I kdyby se pár nerozhodl pro potrat, můžeme vidět, jak antikoncepční mentalita vede k podrážděnému postoji vůči dětem a všemu, co po rodičích žádají. Zpátky k přirovnání s pozvánkou na svatbu: Předpokládejme, že nemáte nervy na to, abyste nežádoucího hosta vyhodili. I tak vás jeho přítomnost bude dráždit. A byli byste ještě víc našťvaní, kdyby po vás na hostině něco chtěl. Jednoduše řečeno – celoživotní rodičovský závazek není to, co si pár používající antikoncepci objednal.

146 To, zdá se, není nutné. Pokud žena současně s braním pilulky používá přirozené plánování rodičovství, tj. sleduje příznaky plodnosti (zvláště hlenový příznak), dokáže rozpoznat nástup plodnosti i proběhlou ovulaci, a tak může předejít početí a ranému potratu. Názory odborníků na spolehlivost hlenového příznaku při užívání pilulky se různí. Ale bez přítomnosti „plodného“ (tj. tažného) hlenu je početí velmi nepravděpodobné. To by naznačovalo, že sledování hlenu je v tomto případě použitelné – pozn. překl.

147 Pokud vám váš lékař nedokáže poradit, obraťte se na jiného. Viz též *Adresář institucí* na konci knihy.

Mentalita těch, kdo odpovědným způsobem používají PPR, je úplně jiná. Představte si, že svatební pozvánku pošlete někomu, o kom víte jistě, že nebude moci přijít. Jak byste se cítili, kdyby najednou změnil plány a na svatbu se dostavil? Byli byste asi překvapeni, ale nechtěli byste ho vyhodit. Ostatně – vy sami jste ho pozvali. Pokud byste měli pokušení ho vyhodit, jen by to ukázalo, že vaše pozvání nebylo upřímné.

Je to situace podobná páru, který má sex během neplodného období. Posílají Bohu pozvánku s tím, že pokud si to bude přát, může stvořit nový život, ale jsou si téměř jisti, že chtít nebude. Pokud Bůh „změní plán“, můžete manžele slyšet hovořit o „překvapivém těhotenství“, ale nikdy je neuslyšíte mluvit o „nechtěném těhotenství“. Pokud ano, pak by to jen ukazovalo, že jejich pozvánka směřovaná Bohu nebyla upřímná.

Jinak řečeno pár, který zodpovědně používá PPR, ví, do čeho jde, a přijme to. Pokud se Bůh neočekávaně rozhodne stvořit nový život, pak se každá vyměněná plenka, každá probdělá noc – krátce každá rodičovská oběť – stane pokračováním onoho *ano*, které vyslovili v extázi životodárného objetí.

19. Pak musí lidé používající PPR zažít mnoho překvapení. Údaje na plakátu v ordinaci mého lékaře uvádějí, že tyto metody jsou při předcházení těhotenství spolehlivé pouze na 80 %.

Tento údaj z lékařské literatury o 80% spolehlivosti je založen na výzkumu lidí, kteří jednoduše odpověděli, že používají nějakou „přirozenou metodu kontroly porodnosti“. To může zahrnovat jak lidi, kteří používají starší „kalendářovou metodu“, tak ty, kteří jen odhadují, zda jsou, či nejsou plodní, i ty, kteří používají moderní metody PPR. Může také zahrnovat lidi, kteří mají pohlavní styk, i když vědí, že jsou v plodném období.

Když všechny tyto případy dáme dohromady, pak je 80% spolehlivost nejspíš přesný údaj. Pokud ale vybereme skupinu lidí,

kteří prošli dobrou výukou v moderních metodách PPR a kteří jsou motivováni zachovávat jejich pravidla, údaj o spolehlivosti poskočí na 97–99 %, jak ukazují mnohé studie.¹⁴⁸

20. Myslel jsem si, že PPR je totéž, co kalendářová metoda. V čem je rozdíl?

To je časté nedorozumění. Starší kalendářová metoda, populární mezi katolky v polovině 20. století, určovala pravděpodobně plodné období v daném cyklu na základě délky minulých cyklů. Tento postup byl u žen s nepravidelnými cykly velmi nespolehlivý. Navíc neumožňoval určit plodnost po porodu a při kojení.

Pokrok v porozumění úloze hlenu děložního čípku v 50. a 60. letech vedl k rozvoji moderních metod PPR. Ty se neopírají o pouhou pravděpodobnost plodnosti, ale o aktuálně sledované známky plodnosti v každém cyklu (hlavně hlenu děložního čípku, ale i teploty, změn čípku aj.). Žena proto může úspěšně používat moderní metody PPR, i když má nepravidelné cykly, kojí nebo má před menopauzou.

21. Jak dlouhé je období abstinence, když chceme PPR používat pro vyhnutí se početí?

Obvykle není delší než 27 dnů v cyklu. Dělán si legraci! Teď vážně – plodné období má obvykle délku asi 10–15 dnů v cyklu. Záleží na „přísnosti“ zvolených pravidel a okolnostech (po porodu, v období kojení nebo před menopauzou nebo vlivem onemocnění může být abstinence delší).¹⁴⁹

148 Srov. http://cs.wikipedia.org/wiki/Přirozené_plánování_rodicovství. Podrobnější diskusi najdete také v doktorské práci: K. D. SKOČOVSKÝ: *Akceptabilita metod přirozené kontroly početí: dimenze a determinanty*. Brno, Masarykova univerzita 2007. Ta je dostupná na internetu: <http://www.rodina.kbs.sk/articles/File/Skocovsky%20%282007%29%20Disertace%20Psychologie%20PPR.pdf>.

149 Odpověď na tuto otázku byla přepracována s přihlédnutím k novým vědeckým údajům o PPR – pozn. překl.

22. Na sexuální abstinenci v manželství není nic „přirozeného“. Myslím, že může manželství i škodit.

Abstinence může manželství škodit tehdy, když k ní dochází ze špatného důvodu. Když se ale manželé rozhodují zdržet sexu proto, aby zachovali věrnost svému manželskému slibu, pak to jejich manželství může jen posílit. Podívejme se znovu na všechny složky tohoto slibu optikou PPR.

Svoboda. Používání PPR je pro manžele zkouškou jejich svobody. Období zdrženlivosti jsou někdy těžká. Když jsou ale zvolena kvůli věrnosti manželským závazkům, mohou oběma manželům pomoci rozvíjet ctnost sebeovládání, která je nesmírně důležitá pro svobodnou a pravdivou manželskou lásku.

Bezvýhradnost. Používání PPR podporuje úplné sebedarování tím, že respektuje osobu v její celistvosti. Odmítnutí používat nějaké fyzické nebo chemické bariéry vytváří atmosféru, ve které mohou manželé odhodit i bariéry emoční. Každý z manželů si je vědom, že ho ten druhý respektuje. Oba vidí upřímnost lásky toho druhého v jeho ochotě k oběti. Tím roste jejich vzájemná důvěra, která jim umožňuje se při sexu jeden druhému naprosto odevzdat beze strachu.

Věrnost. Věrnost manželským závazkům je hlavní důvod, proč vůbec existuje PPR. Manželé, kteří ho používají, ukazují věrnost tomu, co slíbili, bez ohledu na obtíže, překážky a velikost podstoupené oběti. Myslíte, že manželé, kteří se naučili zříkat se sexu, když je to nezbytné, budou mít nějaké větší potíže odmítnout pokušení k sexu mimo manželství, až se objeví?

Otevřenost dětem. Věrnost tomuto závazku je samozřejmě charakteristickým rysem PPR. Když se manželé používající PPR rozhodují mít sex, vždy nechávají možnost početí v rukou Božích. Duch svatý je v jejich ložnici vítaným hostem. A pouto lásky, které spojuje v jedno Trojici, se stává poutem i jejich jednoty.

Není pochyb o tom, že periodická abstinence vyžadovaná PPR může být někdy těžká. Ale otcové II. vatikánského koncilu nám připomínají, že „mezi Božími zákony, týkajícími se na jedné stra-

ně předávání života a na druhé straně pěstování pravé manželské lásky, nemůže být skutečný rozpor¹⁵⁰. Používání PPR vyžaduje sebeovládání, důvěru v partnera, důvěru v Boha, upřímnou a otevřenou komunikaci a ochotu k oběti kvůli našemu partnerovi. Ale tyto skutečnosti lásce neškodí. Jsou totiž *projevem* lásky.

Protože používání PPR podporuje tytéž ctnosti, které jsou důležité pro úspěšné manželství, nemělo by nás překvapovat, že i když je rozvodovost u katolíků obecně přibližně stejná jako u nevěřících, u uživatelů PPR je extrémně nízká.¹⁵¹ PPR proto pro manželství není hrozbou, ale požehnáním.

(To je třeba blíže vysvětlit, abychom předešli nedorozumění. Používání PPR skutečně *může* být – a často je – opravdovým požehnáním. Ale není jím *automaticky*. Pokud je používání antikoncepce opravdu špatné *samo o sobě*, pak nepochybně manželské lásce škodí. Život podle Božího plánu při plánování rodiny /tj. PPR/ pak může být zdrojem mnoha milostí: za předpokladu, že *oba* manželé PPR vnitřně *přijali* jako součást svého „životního stylu“, jsou *motivovaní a mají schopnosti* nutné pro jeho zachování.

PPR klade na oba manžele poměrně velké nároky. Zdrženlivost není vždy lehká, a to ani pro motivované uživatele. Navíc mohou někteří manželé /nebo jeden z nich/ chápat odsouzení antikoncepce ze strany církve jako nelogický „zákaz“, „vnučený“ pouhou autoritou. To u nich může vyvolávat hněv, frustraci apod. Mohou považovat PPR za příčinu napětí a zdroj konfliktů v manželství a dojít k přesvědčení, že PPR jejich manželství škodí. Takovým párům je třeba s trpělivostí a pochopením nabídnout podporu a praktickou pomoc – pozn. překl.)

150 GS, 51.

151 Pro přehled studií a podrobnější diskusi viz K. D. SKOČOVSKÝ: *Akceptabilita metod přirozené kontroly počětí: dimenze a determinanty*. Brno, Masarykova univerzita 2007.

Paulínky – logo, které vyjadřuje specifický apoštolát Dcer sv. Pavla, kongregace, jejímž úkolem je hlásat evangelium prostřednictvím sdělovacích prostředků.

Christopher West
DOBŘÁ ZPRÁVA O SEXU A MANŽELSTVÍ
Odvážné odpovědi na nesmělé otázky

Z anglického originálu
God News about Sex & Marriage
Answers to Your Honest Questions about Catholic Teaching
Přeložil Karel D. Skočovský
Jazyková redakce Pavla Králová
Návrh obálky a grafická úprava Judith Hidalgo FSP
Vydalo nakladatelství PAULÍNKY,
Petrská 9, Praha 1,
v roce 2010 jako svou 191. publikaci
ISBN 978-80-86949-86-4
Vytiskla tiskárna Ekon, Jihlava
První vydání
Doporučená cena **210,- Kč**

Fotografie na obálce od Margarit Ralev (www.ralev.com)